Р Е Ш Е Н И Е
№ 3314

гр. София, 19.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 36 състав,** в публично заседание на 17.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4038** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 27, ал. 5 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /ЗПУКИ/ и е образувано по жалба на С. Н. К. от [населено място] против решение № 191/07.03.2013 г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/ В ЧАСТТА МУ, с която е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, за това, че като директор на „Център за услуги в домашна среда“ – [населено място] е подписала фактури с №№ [ЕГН]/31.07.2012 г.; [ЕГН]/28.08.2012 г.; [ЕГН]/27.09.2012 г.; [ЕГН]/07.11.2012 г. и [ЕГН]/27.11.2012 г., както и платежни нареждания от 14.08.2012 г., 29.08.2012 г., 28.09.2012 г. и 04.12.2012 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ – [фирма], с едноличен собственик на капитала Г. К. – неин съпруг, с което е нарушила разпоредбата на чл. 8, изр. 2 от ЗПУКИ и в ЧАСТТА МУ, с която е установено неподаване на декларация по чл. 12, т.4 от ЗПУКИ за наличие на частен интерес по конкретен повод при подписването на фактури с №№ [ЕГН]/31.07.2012 г.; [ЕГН]/28.08.2012 г.; [ЕГН]/27.09.2012 г.; [ЕГН]/07.11.2012 г. и [ЕГН]/27.11.2012 г., както и платежни нареждания от 14.08.2012 г., 29.08.2012 г., 28.09.2012 г. и 04.12.2012 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ – [фирма], с едноличен собственик на капитала Г. К. – неин съпруг, по смисъла на чл. 12, т.4 от ЗПУКИ, с което е нарушила разпоредбата на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалваното решение

поради противоречие с материалния закон и съществено нарушение на административно производствените правила. Конкретно се твърди, че комисията е следвало да се произнесе по подадения сигнал в двумесечен срок до 09.09.2012 г., а не шест месеца след изтичането му на 07.03.2013 г. На следващо място се твърди, че не е налице нито една от хипотезите на §1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ, тъй като жалбоподателката е свързано лице със съпруга си Г. К., но не и дружеството [фирма] – Р.. На последно място видно от представената декларация от 11.07.2012 г., т. 5 е посочено, че жалбоподателката е в съпружески отношения с Г. В. К. – собственик на автосервиз и магазин за авточасти [фирма]. Иска се отмяна на решението в обжалваната му част и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Д., който моли да се уважи жалбата и отмени решението в обжалваната му част по съображения подробно изложени в проведеното по делото открито съдебно заседание на 17.04.2014 г. и депозираните по делото писмени бележки.

Ответникът - Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/, чрез процесуалните си представители юрк. Д. и юрк. Д. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на КПУКИ. Подробни съображения излага в депозираните по делото писмени бележки. Едва в писмените бележки е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, в настоящия си състав, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на страните и извърши проверка по реда на чл. 168, ал.1 вр. с чл.146 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК. Решението е връчено на жалбоподателя на 18.03.2013 г. (л. 185-186), а жалбата против него е подадена на 29.03.2013 г., което се установява от датата на пощенското клеймо поставено върху плика, с който е изпратена жалбата (л. 18).

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Производството пред административния орган е образувано по сигнал вх. № 01-459 от 09.07.2012 г. (л. 19), изпратени до КПУКИ. В подадения сигнал се твърди, че с решение № 121/29.06.2012 г. на Общински съвет – [населено място] се създава Общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“. Постъпили са две кандидатури за длъжността „директор“, едната от които на С. Н. К., която не се е явила на изслушването пред общинските съветници. Без да е налице информация относно завършеното образование, справка за трудовия стаж и други изисквания за заемане на ръководната длъжност, К. е определена за директор на посоченото общинско предприятие. Семейство К. притежават автосервиз, в който работят съпругът й Г. К. и свекъра В. К.. Всички общински автомобили, включително и на създадения център се обслужват от него.

С решение № 152/29.06.2012 г. (л. 78) от заседание на Общински съвет Р. по Протокол № 14/29.06.2012 г. (л. 142-156), е взето решение за създаване на Общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“. Със същото решение е приет и одобрен Правилник за организация и дейността на Общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“ (л. 79-82) и е определен за директор на това общинско предприятие С. Н. К..

На 11.07.2012 г. е сключен трудов договор № 00211/11.07.2012 г. между кмета на

[община] и С. Н. К. (л. 65) и същата е назначена на длъжност „директор“ на Общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“ считано от 09.07.2012 г. На 11.07.2012 г. К. е подала изискуемите по ЗПУКИ декларации по чл. 12, т. 1 и т. 2 (л.62-64).

От представената по делото информация рег. № 037/07.11.2012 г., от Общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“ (л. 38) се установява, че е извършван ремонт на кола Пежо Р. с рег. № РА 93-85 ВА през 2012 г. във [фирма] – Р., както следва за м. март 2012 г. – ф-ра [ЕГН]/31.01.2012 г. – 462 лева ремонт; за м. май 2012 г. – ф-ра [ЕГН]/07.05.2012 г. – 180 лева – ремонт; за м. май 2012 г. – ф-ра [ЕГН]/07.05.2012 г. – 108 лева – ремонт; за м. юли 2012 г. – ф-ра [ЕГН]/31.07.2012 г. – 388,80 лева – ремонт; за м. август 2012 г. – ф-ра [ЕГН]/28.08.2012 г. – 192 лева – акумулатор и за м. септември 2012 г. – ф-ра [ЕГН]/27.09.2012 г. – 120 лева – ремонт.

Фактура № [ЕГН]/27.09.2012 г. за сумата от 120 лева (л. 157), е издадена от [фирма] и е подписана от една страна от Г. К., а от друга от С. К., в качеството й на директор на горепосоченото общинско предприятие. С платежно нареждане от 28.09.2012 г.п (л. 201) е извършено плащане по посочената фактура, като платежното нареждане е подписано от С. К..

За сумата от 192,00 лв. от [фирма] е издадена фактура № [ЕГН]/28.08.2012г. (л. 158), подписана е от една страна от Г. К., а от друга от С. К., в качеството й на директор на горепосоченото общинско предприятие. Същата е положила втори подпис на същата фактура за одобряване на разхода. С платежно нареждане от 29.08.2012г. (л. 202) е извършено плащане по сметката на [фирма] на цитираната във фактура № [ЕГН]/28.08.2012г. сума. Платежното нареждане е подписано от С. К., в качеството й на директор на „Център за услуги в домашна среда" [населено място].

Фактура № [ЕГН]/27.11.2012г. за сумата от 165,00 лв. е издадена от [фирма] и е подписана от една страна от Г. К. (л. 159). За получател се е подписала С. К. като директор на „Център за услуги в домашна среда" — [населено място].

За сумата от 152,00 лв. от [фирма] е издадена фактура № [ЕГН]/07.11.2012г. (л. 160), подписана от една страна от Г. К. и за получател се е подписала С. К. като директор на „Център за услуги в домашна среда" - [населено място].

С платежно нареждане от 04.12.2012г. (л. 203) е извършено плащане по сметката на [фирма] на цитираните във фактура № [ЕГН]/07.11.2012г. и № [ЕГН]/27.11.2012г. суми. Платежното нареждане е подписано от С. К., в качеството й на директор на „Център за услуги в домашна среда" [населено място].

Фактура № [ЕГН]/31.07.2012г. (л. 161) за сумата от 388,80 лв. е издадена от [фирма] и е подписана от една страна от Г. К.. За получател се е подписала С. К. като директор на „Център за услуги в домашна среда" - [населено място]. Същата е положила втори подпис на същата фактура за одобряване на разхода.

С платежно нареждане от 14.08.2012г. (л. 204) е извършено плащане по сметката на [фирма] на цитираната във фактура № [ЕГН]/31.07.2012г. сума. Платежното нареждане е подписано от С. К., в качеството й на директор на „Център за услуги в домашна среда" [населено място].

[фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] с предмет на дейност покупка на всякакви стоки с цел продажба в първоначален или обработен вид. Автосервиз и търговия с авточасти и аксесоари. Откриване и експлоатация на магазина и складовата мрежа. Строителство и обзавеждане на недвижими имоти. Внос — износ. Комисионни, спедиционни и превозни сделки.

Туристически, рекламни и транспортни услуги. Търговско представителство и посредничество. Едноличен собственик на капитала е Г. В. К..
От представената по делото справка в НБД Население (л. 172 – 173), се установи, че С. Н. К. и Г. В. К. са съпрузи.
Въз основа на тези данни, Комисията е приела, че С. Н. К. е свързано лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ с Г. В. К.. [фирма] е с едноличен собственик на капитала Г. К., което налага извода, че същият е свързано лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ с търговското дружество. С оглед така установеното, комисията е приела, че С. К. е свързано лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ с [фирма].
КПУКИ в хода на административното производство е установила, че С. К., в качеството си на директор на „Център за услуги в домашна среда" е подписала фактури с № [ЕГН]/31.07.2012г., № [ЕГН]/28.08.2012г., № [ЕГН]/27.09.2012г., № [ЕГН]/07.11.2012г. и № [ЕГН]/27.09.2012г., от които е видно, че ремонта на автомобилите е извършван от името и за сметката на „Центъра за услуги в домашна среда" - [населено място], като не се установява К. да е подала декларация по чл. 12, т. 4 във връзка с чл, 16 за наличие на частен интерес по конкретен повод.
Комисията е приела, че цитираните фактури обективират договори за покупко-продажба. Същите съдържат всички реквизити, необходими за идентифициране на услугата - ремонт и стойността му. Предвид което, комисията приема, че са налице валидно сключени договор за покупко-продажба и С. К. в качеството си на лице, заемащо публична длъжност-директор на „Център за услуги в домашна среда" е разходвала средства в интерес на свързаното с нея лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ - Г. К. - едноличен собственик на капитала на [фирма], с което е нарушила разпоредбата на чл. 8, изречение 2 от ЗПУКИ. Мястото на извършване на нарушението по чл. 8, изречение 2 от ЗПУКИ е [населено място].
Освен това е прието, че С. К., като директор на „Център за услуги в домашна среда" - [населено място] е подписала и 4 бр. платежни нареждания от 14.08.2012г., 29.08.2012г., 28.09.2012г. и 04.12.2012г., с които нарежда от бюджета на „Център за услуги в домашна среда" да бъдат изплатени сумите, в размер съответно на 388,80лв., 192,00лв., 120,00 лв. и 317,00 лв. в полза на [фирма] с едноличен собственик на капитала Г. К. - неин съпруг, като не се установява К. да е подала декларация по чл. 12, т. 4 във връзка с чл. 16 от ЗПУКИ за наличие на частен интерес по конкретен повод.
С оглед така установеното е прието, че частния интерес в конкретния случай се изразява в материална облага-приход за търговското дружество, което се явява свързано лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ на лицето, заемащо публична длъжност. Този приход е такъв, който може да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на задълженията на С. К. по служба. Реализирана е и нематериална облага за свързаното лице, изразяваща се в помощ и подкрепа по смисъла на чл. 2, ал. 3 от ЗПУКИ. Прието е още, че с подписването на цитираните платежни нареждания К. е извършила действия в частен интерес на свързаното с него лице по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ, които се изразяват в материална облага - приход за дружеството.
Въз основа на така установеното е постановено обжалваното решение № 191/07.03.2013 г. на КПУКИ, с което комисията в обжалваната му част е установила конфликт на интереси – нарушение на чл. 8, изр. 2 от ЗПУКИ и е констатирала неизпълнение на задължението на жалбоподателя да подаде декларация по чл. 12, т.4

от ЗПУКИ – нарушение на чл. 16, във вр. с чл. 37 от ЗПУКИ.
До жалбоподателя е изпратена покана за изслушване от 25.01.2013 г. (л. 174), получена от жалбоподателя на 28.01.2013 г. – видно от представеното по делото известие за доставяне (л. 175). Видно от Протокол № 144/05.02.2013 г. на КПУКИ /л. 233-239/, С. К. се е явила и е била изслушана от комисията. От Протокол № 153/07.03.2013 г. на КПУКИ (л. 305-322) се установява, че на посочената дата комисията е приела обжалваното в настоящото производство решение.
Въз основа на така проведеното административно производство и установеното от фактическа страна, административният орган е издал оспореното решение, с което е:
1. Установен конфликт на интереси по отношение на С. Н. К., за това, че като директор на „Център за услуги в домашна среда“ – [населено място] е подписала фактури с №№ [ЕГН]/31.07.2012 г.; [ЕГН]/28.08.2012 г.; [ЕГН]/27.09.2012 г.; [ЕГН]/07.11.2012 г. и [ЕГН]/27.11.2012 г., както и платежни нареждания от 14.08.2012 г., 29.08.2012 г., 28.09.2012 г. и 04.12.2012 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ – [фирма], с едноличен собственик на капитала Г. К. – неин съпруг, с което е нарушила разпоредбата на чл. 8, изр. 2 от ЗПУКИ и е
2. Установено неподаване на декларация по чл. 12, т.4 от ЗПУКИ за наличие на частен интерес по конкретен повод при подписването на фактури с №№ [ЕГН]/31.07.2012 г.; [ЕГН]/28.08.2012 г.; [ЕГН]/27.09.2012 г.; [ЕГН]/07.11.2012 г. и [ЕГН]/27.11.2012 г., както и платежни нареждания от 14.08.2012 г., 29.08.2012 г., 28.09.2012 г. и 04.12.2012 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ – [фирма], с едноличен собственик на капитала Г. К. – неин съпруг, по смисъла на чл. 12, т.4 от ЗПУКИ, с което е нарушила разпоредбата на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ.

От приетата и неоспорена от страните съдебно – оценителна експертиза изготвена от вещото лице Т., неоспорена от страните, която настоящия съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвена, се установява, че за да отговори на поставените въпроси вещото лице е изискало от четири сервиза информация (оферти – приложени към заключението) за извършените видове ремонти (резервни части и труд), съгласно посочените такива в процесните фактури с №№ [ЕГН]/31.07.2012 г.; [ЕГН]/28.08.2012 г.; [ЕГН]/27.09.2012 г.; [ЕГН]/07.11.2012 г. и [ЕГН]/27.11.2012 г. От зключението на вещото лице се установява, че всички сервизи оферират почти еднакви резервни части за видовете ремонти, което означава съответствие с посочените резервни части по процесните фактури. Общата стойност на всички ремонти по получените оферти надвишава общата стойност на ремонтите по процесните фактури, като общата стойност на ремонтите по процесните фактури за периода 31.07.2012 г. – 27.11.2012 г. е между 72 % и 82 % от стойността на ремонтите по офертите от 15.01.2014 г. Процентът на оскъпяване на ремонтите по офертите от 15.01.2014 г. спрямо стойността на ремонтите по процесните фактури за периода 31.07.2012 г. – 27.11.2012 г. е между 1,20 % и 1,37 %, като средно годишната инфлация за 2013 г. на база индекс на потребителски цени за Б. е 0,9%, което означава, че общите стойности по процесните фактури е по – ниска от стойностите на всяка от представените оферти с процент по висок от средно годишната инфлация за 2013 г. с процент посочен в заключението на вещото лице, който е между 0,30 % до 0,47 %.

От показанията на свидетеля К. Г. Я. се установява, че същата работи

като финансов контрольор в [община]. Всички разходи на общинското предприятие, чийто директор е жалбоподателя минават за одобрение през финансовия контрольор на общината. Издават се контролни листове за одобряване на разходите, които се завеждат в регистър – тук влизат и разходите за ремонт на автомобили. След извършване на проверка от финансовия контрольор се издава контролния лист за одобряване на разхода и извършване на плащането от общината. На ниво ръководител на предприятие, кмет на община се установява необходимостта от извършването на ремонт. Заявката за ремонт се подписва от ръководителя на общинското предприятие като МОЛ, който одобрява и фактурата. От показанията на свидетеля се установява, че всички автомобили на общината се обслужват от „В. авто“. Този факт се потвърждава и от показанията на свидетеля Й. П. С., работещ като автомонтьор във „В. Авто“ от 5 години. Според показанията на двамата свидетеля, „В. Авто“ е единствения лицензиран сервиз на територията на [община].

От показанията на свидетеля Л. Д. П. се установява, че още при встъпването му като кмет на [община], автомобилите на общината са се обслужвали от сервиза на К., който според свидетеля е единствения автосервиз на територията на общината, който има разрешение за ползване и извършване на ремонтни дейности. От показанията на свидетеля се установява, че при постъпването му не е имало договор между общината и сервиза на К.. Имало е устна договорка с управителя на сервиза, който е съпруг на г-жа К., че той ще изпълнява в срок, качествено и приоритетно ремонтирането на автомобилите на общината.

При така установените факти, съдът извежда следните правни изводи за основателност на жалбата :

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентния по чл. 22а, ал. 1 от ЗПУКИ колективен специализиран административен орган и в законоустановената форма и при спазване на административно-производствените правила. Решението е постановено при спазване на изискванията за кворум съгласно чл. 15, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси и при необходимото мнозинство съгласно чл. 15, ал. 6 от Правилника.

Решението е законосъобразно като постановено при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗПУКИ, конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

От тълкуването на цитираната норма, следва, че наличието на конфликт на интереси предполага установяване на следните кумулативни условия – 1. лицето да заема публична длъжност съгласно чл. 3 от ЗПУКИ, 2. да има частен интерес смисъла на чл. 2, ал.2 и ал. 3 от ЗПУКИ и 3. частният интерес да влияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията му. По аргумент от чл. 142, ал.1 от АПК тези условия следва да са налице към момента на издаване на административния акт за установяване на конфликт

на интереси.
Сигналът по чл. 23 от ЗПУКИ е допустим. В открито съдебно заседание от 13.06.2013 г., на основание чл. 183 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, съдът е извършил сравнение между представения в същото с.з. оригинал на подадения сигнал и представеното по делото заверено копие, и е констатирал, че процесния сигнал е подаден от идентифицирано лице по смисъла на чл. 17 от Правилника за организацията и дейността на КПУКИ.
По делото не е спорно, а и това се установява от представените по делото писмени доказателства, че С. Н. К. от 09.07.2012 г. до настоящия момент заема длъжността „директор“ на Общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“ и е лице, заемащо публична длъжност по смисъла на чл.3, т. 23 от ЗПУКИ. Тези обстоятелства предпоставят спрямо К. приложимостта на забраните, въведени в глава Втора на закона.
Една от тези забрани е регламентираната в чл. 8 от закона, а именно лицето заемащо публична длъжност няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.
Разпоредбите на чл. 2, ал. 2 и 3 от ЗПУКИ дават легални дефиниции на понятията "частен интерес" и "облага", а именно частен интерес е всяка облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение, а облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на привилегия или почести, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.
Тълкуването на визираните правни норми налага извод, че конфликтът на интереси предполага наличието на частен интерес и неизменно съпътстващата го облага, като тези обстоятелства трябва да бъдат установени по несъмнен начин към момента на извършване на преценката за конфликт на интереси.
В обжалвания административен акт е прието, че С. К. и Г. К. са съпрузи, като последния е едноличен собственик на капитала на [фирма] и свързано лице с търговското дружество, което от своя страна е наложило извода, че С. К. е свързано лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ с [фирма]. В съответствие с посочената разпоредба на ЗПУКИ, "свързани лица" са съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство, роднините по права линия, по съребрена линия - до четвърта степен включително, и роднините по сватовство - до втора степен включително, както и физически и юридически лица, с които лицето, заемащо публична длъжност, се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност. От

съдържанието на така посочената разпоредба се установява, че жалбоподателя, в качеството му на лице заемащо публична длъжност и съпруга собственик и управител на търговско дружество – Г. К. са свързани лица по смисъла на пар.1, т. 1 от ДР на ЗПУКИ (Решение № 3054 от 4.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 14481/2013 г., VII о., Решение № 10028 от 20.07.2010 г. на ВАС по адм. д. № 2951/2010 г., V о.)

В съответствие с чл. 7 от Закона за счетоводството, фактурата представлява първичен счетоводен документ, който за първи път отразява осъществена стопанска операция. Фактурата може за замести договора между страните (в този смисъл Решение № 16230 от 6.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 5398/2013 г., I о., Решение № 15465 от 21.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 4644/2013 г., I о.). С оглед изложеното КПУКИ правилно е определила, че цитираните фактури обективират договори и установяват наличието на облигационни отношения между страните. Фактурите съдържат всички реквизити, необходими за идентифициране на стоките и услугите, които са предоставяни. Като получател във фактурите е вписано Общинско предприятие Център за услуги в домашна среда, а като доставчик [фирма]. Фактурата е подписана от съставител Г. К. и като получател от С. К.. Видно от представените по делото платежни нареждания от 14.08.2012 г., 29.08.2012 г., 28.09.2012 г. и 04.12.2012 г. – всичките подписани от жалбоподателя са извършени плащания по посочените фактури в размер на 1017,80 лева от бюджета на Център за услуги в домашна среда. Видно от представения по делото Правилник за организацията и дейността на общинското предприятие, последното представлява второстепенен разпоредител с бюджетни кредити и разполага с бюджетна сметка.

В сравнение с предишната редакция на чл. 2, ал. 2 и ал. 3 ЗПУКИ текста, при която частният интерес и облагата бяха тъждествени понятия, то в действащата норма законодателят ги е обособил и ги е поставил в съотношение причина-следствие. Интересът е субективната предпоставка по смисъла на чл. 2, ал. 2. Законодателят е възприел частния интерес като мотив, движеща сила, цел на действията и бездействията на овластеното лице. В случая не се изисква облагата да е постигната или да е реализирана. Конфликтът на интереси е преди всичко деяние, което е в отклонение и противоречие на публичния интерес. Той предполага наличието на частен интерес на задълженото лице, без да е задължително този частен интерес да е реализиран. Постигането на резултат не е необходимо. В този смисъл конфликтът на интереси като административно нарушение има формален характер. Достатъчно е частният интерес да съществува като възможност. При тази ситуация той ще може да повлияе на упражняването на правомощията/задълженията на съответното лице. От друга страна законът никъде не поставя изискване към облагата да е незаконна или да е в резултат на неправомерно упражняване на правомощия или задължения от страна на лицето заемащо публична длъжност.

Тълкуването на чл. 2, ал. 1 ЗПУКИ води до извода, че лицето следва задължително да разполага със съответните властнически правомощия. Това което законодателят не изисква в случая е доказване на факта дали в действителност и как упражнените властнически правомощия са повлияни от

установения частен интерес. Т. е. конфликт на интереси може да има единствено, ако съответният частен интерес на лицето заемащо публична длъжност или на свързаното с него лице е във връзка с упражняването на неговите властнически правомощия (в този смисъл Решение № 15558 от 25.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 8592/2013 г., VII о.).

Съгласно чл. 8, ал. 2 ЗПУКИ лице, заемащо публична длъжност, няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

В случая е безспорно, че директорът на Общинско предприятие „Център за услуги в домашна среда“, с подписването на процесните фактури, одобряване на разходите по същите и подписване на платежните нареждания за плащането им, изпълнява възложените му властнически правомощия. Разходваните средства и извършените плащания са в полза на [фирма], [населено място], чийто едноличен собственик и управител е съпруга на жалбоподателката – Г. К., т. е. същите са свързани лица по смисъла на § 1, т. 1 ДР на ЗПУКИ. Тълкуването на цитираните по горе разпоредби и анализът на представените по делото доказателства водят до извод, че са подписани фактури и платежни нареждания в частен интерес. Частният интерес в случая се изразява във възможността дружеството да получава плащания от бюджета на общинското предприятие в резултат на извършените плащания по посочените фактури, а съпругът, като собственик на капитала на дружеството, да участва в разпределението на печалбата на същото. Обстоятелството, че няма други оторизирани сервизи в общината, които да доставят процесните стоки и извършват услугите по представените фактури, както и обстоятелството, че автомобилът обслужващ общинското предприятие е ремонтиран в сервизът на [фирма] и преди К. да заеме публичната длъжност е ирелевантно в случая. За осъществяването на състава на чл. 8, ал. 2 ЗПУКИ е без значение обстоятелството дали лицето, заемащо публична длъжност, действа в условията на оперативна самостоятелност или при условията на обвързана компетентност. Достатъчно и необходимо условие е сключването на договора или извършването на съответните действия да е във връзка с правомощията на овластеното лице, както бе споменато и по-горе. Законовата забрана е относима към всички договори, които пораждат правни последици. Частният интерес продължава да съществува от възникването на правоотношението до неговото погасяване с изпълнение на поетите задълженията. Както бе отбелязано по горе, за да е налице частен интерес, не се изисква облагата да е реализирана, а е достатъчно да съществува като възможност, която да мотивира лицето да действа, упражнявайки правомощията си.

Жалбоподателят е бил длъжен и в качеството си на публична личност да декларира частен интерес по конкретен повод при подписване на процесните фактури и платежни нареждания. Подаването на декларацията по чл. 12, т.2 от ЗПУКИ в установения от закона образец не освобождава жалбоподателя от задължението му да подаде декларация по чл. 12, т.4 във връзка с чл. 16 от ЗПУКИ. С оглед на това в конкретния случай, в качеството на лице, заемащо публична длъжност, за К. е възникнало задължение да подаде декларация по чл. 12, ал. 4 с. з. и да спази изискването на чл. 19, ал. 1 да си направи отвод

поради наличие на частен интерес по конкретен повод, като се отведе от осъществяване на правомощията си по служба (в този смисъл Решение № 4158 от 25.03.2014 г. на ВАС по адм. д. № 12796/2013 г., VII о.).
По изложените съображения жалбата е неоснователна.
С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на ответника се дължат сторените по делото разноски. Претенцията за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е направена едва с писмените бележки след приключване на устните състезания по делото, поради което и в съответствие с т. 11 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК, искането е неоснователно.
С оглед на изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 36 - ви състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Н. К. от [населено място] против решение № 191/07.03.2013 г. на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси /КПУКИ/ В ЧАСТТА МУ, с която е установен конфликт на интереси по отношение на жалбоподателя, за това, че като директор на „Център за услуги в домашна среда“ – [населено място] е подписала фактури с №№ [ЕГН]/31.07.2012 г.; [ЕГН]/28.08.2012 г.; [ЕГН]/27.09.2012 г.; [ЕГН]/07.11.2012 г. и [ЕГН]/27.11.2012 г., както и платежни нареждания от 14.08.2012 г., 29.08.2012 г., 28.09.2012 г. и 04.12.2012 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ – [фирма], с едноличен собственик на капитала Г. К. – неин съпруг, с което е нарушила разпоредбата на чл. 8, изр. 2 от ЗПУКИ и в ЧАСТТА МУ, с която е установено неподаване на декларация по чл. 12, т.4 от ЗПУКИ за наличие на частен интерес по конкретен повод при подписването на фактури с №№ [ЕГН]/31.07.2012 г.; [ЕГН]/28.08.2012 г.; [ЕГН]/27.09.2012 г.; [ЕГН]/07.11.2012 г. и [ЕГН]/27.11.2012 г., както и платежни нареждания от 14.08.2012 г., 29.08.2012 г., 28.09.2012 г. и 04.12.2012 г. в частен интерес на свързано с нея лице по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗПУКИ – [фирма], с едноличен собственик на капитала Г. К. – неин съпруг, по смисъла на чл. 12, т.4 от ЗПУКИ, с което е нарушила разпоредбата на чл. 16 във връзка с чл. 37 от ЗПУКИ.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез връчване на преписи.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :